

A Balassagyarmati Törvényszék mint elsőfokú bíróság Balassagyarmaton, a 2018. március 20., május 3. és május 7. napján tartott nyilvános folytatólagos tárgyalás alapján meghozta és 2018. május 7. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A 2016. július 20. napjának 13 óra 30 percétől bűnügyi őrizetben, majd 2016. július 22. napjától előzetes letartóztatásban lévő

... vádlott - aki ...-ban, ... településen, ...-én született, anyja neve: ...,
személyi azonosító okmány száma: ..., spanyol állampolgár, ...,
... alatti lakos, jelenlegi tartózkodási helye: Fővárosi Büntetés-
végrehajtási Intézet II. Objektum -

b ű n ö s: kábítószer birtoklás büntetében [Btk. 178. § (1) bekezdés és (2) bekezdés b) pontja],
ezért a vádlottat 5 (öt) év szabadságvesztésre és Magyarország területéről 5 (öt) évi kiutasításra ítéli.

A szabadságvesztést börtönben kell végrehajtani.

A vádlott a szabadságvesztésből a büntetés 2/3-ad (kétharmad) részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Az előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésbe be kell számítani.

A Balassagyarmati Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj.97/2017. szám alatt nyilvántartott és a 6., 7., illetve 9. tételszám alatti bűnjel kivételével a Balassagyarmati Törvényszék Gazdasági Hivatalánál kezelt bűnjelek közül:

- az 1. tételszám alatti SIM kártya,
 - a 2. tételszám alatti Samsung mobiltelefon és a hozzá tartozó Samsung akkumulátor,
 - a 3. tételszám alatti Nokia mobiltelefon, Nokia akkumulátor és Nokia hálózati telefontöltő,
 - a 7. tételszám alatti - a Nógrád Megyei Rendőr-főkapitányság sóshartyáni gépjármű telephelyén tárolt - ... forgalmi rendszámú ... típusú, ... felépítményű zöld színű lakóautó, amelynek kilométer számláló óra állása ... km,
 - az iratoknál kezelt 8.tételszám alatti ... sorsszámú forgalmi engedély,
 - a 9. tételszám alatti - a Nógrád Megyei Rendőr-főkapitányság sóshartyáni gépjármű telephelyén tárolt - kulcscsomó, amelyen a gépjárműhöz tartozó 5 darab kulcs illetve 1 darab riasztó kulcs található,
 - a 19. tételszám alatti szempilla
- lefoglalását megszünteti és a vádlott részére történő kiadását rendeli el.

A Bj.97/2017. szám alatt nyilvántartott bűnjelek közül

- a 4. tételszám alatti önzáró nejlon tasakban lévő 2 darab fém szűrővel ellátott pipa, 10 darab pipába való szűrő papírdobozban és 15 darab pipatisztító rúd,

- az 5. tételszám alatti 1 darab piros színű 9 cm hosszú fém pipa, 1 darab 5 cm méretű cigaretta elszívásához használatos réz és fém színű eszköz önzáró tasakban, 1 darab pipához való szűrő cannabis levél mintázattal ellátott tasakban,
- a 6. tételszám alatti - az Országos Rendőr-főkapitányság kábítószer-rendészeti szervénél tárolt - 1 darab fekete színű 11 x 6 cm méretű ... típusú ... sorozatszámú digitális mérleg elkobzását rendeli el.

A Bj.97/2017. szám alatt nyilvántartott bűnjelek közül a 10 - 18. tételszám alatti bűnjelek - DNS törletek - lefoglalását megszünteti és azok megsemmisítését rendeli el.

Az eljárás során felmerült 5.571.365.- (ötmillió-ötszázhetvenegyezer-háromszázhatvanöt) forint bűnügyi költségből a vádlott köteles megfizetni az államnak 2.943.407.- (kettőmillió-kilencszáznegyvenháromezer-négyszázhet) forintot, míg a további 2.627.958.- (kettőmillió-hatszázhuszonhétézer-kilencszázötvennyolc) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

I n d o k o l á s

A Nógrád Megyei Főügyészség B.214/2017/26-I. BTÖ számú vádiratával 2017. szeptember 14-én ... vádlottal szemben vádat emelt a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének elkövetése miatt.

A vádirati tényállás szerint ... a tulajdonát képező ... típusú ... forgalmi rendszámú lakóautóval 2016. június 20. körüli - pontosabban meg nem állapítható - időpontban indult el ...-ból, hogy ...-ban, ...-ban, ...-on és ...-ban megrendezett könnyűzenei fesztiválokra vegyen részt. A vádlott az útra 800 euró készpénzzel indult el.

A vádlott a lakóautóban magával vitte két ismerősét, akiket ... és ... néven ismert meg. Miután ...-ban két, ...-ban egy fesztiválon vettek részt, a vádlott és két utasa a lakóautóval 2016. július 14-én vagy 15-én - pontosabban meg nem állapítható - időpontban Magyarországra érkeztek. Ekkor a vádlott birtokában volt az általa korábban ...-ban megszerzett, különböző típusú és mennyiségű kábítószer, így azokat Magyarország területére behozta.

Mivel az utazás során összekülönbözött a két útítársával, ezért őket ...-en kirakta a lakóautóból. A vádlott 2016. július 18-án ...-ról a ...- melletti ...-n 2016. július 18. és 24. között megrendezett ... fesztiválra ment a lakóautóval, ahová az olasz állampolgárságú ... is elszállította, illetve megengedte neki, hogy a lakóautóban aludjon. A vádlott ...-ra érkezésekor 500 euróval rendelkezett.

A vádlottat 2016. július 20-án 13 óra 30 perckor a ... fesztiválon rendőri ellenőrzés alá vonták, melynek során megállapították, hogy a lakóautójában több, kábítószernek minősülő anyagot különböző helyeken elrejtett.

A lakóautóban talált fekete színű ... hátizsákból, valamint a lakóautó belső ágya feletti szekrényben lévő kék színű műanyag táskából több műanyag tárolóedénybe és műanyag zacskóba csomagolva, részben adagolva az alábbi anyagok voltak:

- 3,37 g nettó tömegű gyantaszerű anyag és 22,49 g nettó össztömegű növényi anyag, melyek kannabiszra jellemző kannabinoid vegyületeket, köztük delta-9-THC vegyületeket tartalmaztak 0,07-5,63 g tiszta hatóanyag tartalommal;
- 1 db 8 mm x 8mm-es, LSD-t tartalmazó papírlapka (bélyeg), melynek tiszta hatóanyag tartalma

- 0,04-0,15 mg volt;
- 23,69 g nettó össztömegű, barna színű kristályos por, melynek tiszta hatóanyag tartalma 18,27-18,32 g MDMA volt;
- 33,35 g nettó össztömegű fehér színű kristályos por, melynek tiszta hatóanyag tartalma 23,83-25,12 g kokain volt;
- 19,03 g nettó össztömegű fehér színű por, melynek tiszta hatóanyag tartalma 14,94-15,46 g ketamin volt;
- 24 db drapp színű, 44 db tört fehér színű, 57 db sárga színű és 167 db zöld színű tabletta, valamint 1,44 g nettó tömegű tört fehér por, melyek összesített tiszta hatóanyag tartalma 3,12-3,24 g 2C-B volt;
- 159 db 9 mm x 9 mm-es papírlapka (bélyeg), melyek összesen 0,064 g tiszta hatóanyag tartalmú DOC-t tartalmaztak;
- 0,03 g nettó tömegű, fehér színű por, mely legfeljebb 0,03 g tiszta hatóanyag tartalmú 2C-T-7-et tartalmazott;
- 0,45 g nettó tömegű, barna színű és 0,23 g nettó tömegű, zöld színű növényi törmelék, mely legfeljebb 0,68 g tiszta hatóanyag-tartalmú DMT-t tartalmazott.

Ezen mennyiségű anyagok közül a 3,7 nettó tömegű kokain, 23,11 nettó tömegű MDMA és 6,18 g nettó tömegű kannabisz előzetesen leforrasztott műanyag zacskókban került elő.

A kokain, a ketamin, az MDMA, a DMT, az LSD, a DOC, a 2C-B, a 2C-T-7, a kannabisz, a kannabisz gyanta és a delta-9-THC vegyület a Btk. 459. § 18. pontja alapján kábítószernek minősül.

Az MDMA-bázis a teljes THC-bázis, a kokain-bázis és a ketamin-bázis együttes mennyisége meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak 225,8-236,4 %-át teszi ki.

A 2C-B-bázis mennyisége meghaladja a jelentős mennyiség felső határát, annak 111,4-123,6 %-a, de nem éri el a különösen nagy mennyiség alsó határát. A DMT, DOC és a 2C-T-7 elnevezésű kábítószeres kábítószer-bázis tartalma nem éri el a csekély mennyiség felső határát. A lefoglalt anyagok összesített kábítószer-tartalma meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak 346,3 %-át teszi ki, de nem éri el a különösen jelentős mennyiség alsó határát.

A vádlottól a 2016. július 20-án, 18 óra 35 perckor vett vizeletmintában 1,29 µg ketamint, 1,25 µg norketamint, 14,00 µg dehidroketamint, és 26 ng/ml delta-9-tetrahidrocannabinol- karbonsavat mutattak ki, mely a gyanúsítottaknak a mintavételt megelőzően történt, kábítószernek minősülő ketamin, marihuána vagy hasis fogyasztását támasztotta alá.

Az ügyész a tárgyaláson akként módosította a vádat, hogy a második bekezdés harmadik mondatában az utolsó szó után az „azért, hogy azok egy részét eladja” tagmondatot illesztette be, így a mondat a következőképpen hangzik: "Ekkor a vádlott birtokában volt az általa korábban ...-ban megszerzett, különböző típusú és mennyiségű kábítószer, így azokat Magyarország területére behozta azért, hogy azok egy részét eladja."

a vádirat második oldalán a tényállás utolsó előtti bekezdésének első mondatában szereplő 225,8 %-os értéket 222,6%-ra módosította, illetve az utolsó mondatban levő 346,3 %-os értéket 334 %-ra változtatta. Ezek a módosítások álláspontja szerint a vádirati minősítés változását nem idézték elő. A vádirati tényállás többi részét és a minősítést változatlanul fenntartotta (25. tjkv. 9. oldal).

I. A megállapított tényállás

Személyi rész

... vádlott spanyol állampolgár, aki spanyol anyanyelven beszél, ezen kívül angol és portugál idegen nyelveken kommunikál még. Iskolai végzettsége gimnázium, családi állapota hajadon. A vádlott munkahellyel az eljárást megelőzően nem rendelkezett, a foglalkozását tekintve pincér, illetve alkalmi munkás. Kiskorú gyermek eltartásáról nem kell gondoskodnia, gyámság gondokság alatt nem áll. Havi nettó jövedelme mintegy 210.000 Ft. Vagyona egy lakóautó, amely egyben életvitelszerű tartózkodási helyéül is szolgál, ingatlannal, bejelentett lakóhellyel nem rendelkezik, az eljárás során rögzített lakcím egy hozzátartozójának a lakcíme (Nyomozati iratok 1763. oldal).

A vádlott korábban büntetve sem Magyarországon sem az Európai Unióban nem volt.

Történeti rész

A vádlott az alábbi bűncselekményt követte el:

... a tulajdonát képező ... típusú ... spanyol forgalmi rendszámú lakóautóval, amely a vádlott tényleges, életvitelszerű tartózkodási helyéül is szolgált, 2016. június 20. körüli - pontosabban meg nem állapítható - időpontban indult el ...-ból, hogy ...-ban, ...-ban, ...-on és ...-ban megrendezett könnyűzenei fesztiválokra vegyen részt. A vádlott az útra 800 euró készpénzzel és a bankkártyájával indult el.

A vádlott a lakóautóban magával vitte két ismerőst, az általa ... és ... néven ismert férfit és nőt, akiket ...-ban, ...-ban a vasútállomásnál vett fel és akik az út során kézműves termékek árusításából jutottak bevételhez. A vádlott ezzel a két személlyel a ...-ból történt útnak indulást megelőzően pontosabban meg nem határozható időben kötött ismeretséget és tartotta velük már korábban is a kapcsolatot. Miután ...-ban két, ...-ban egy fesztiválon vettek részt, a vádlott és két utasa a lakóautóval 2016. július 14-én vagy 15-én - pontosabban meg nem állapítható - időpontban Magyarországra érkeztek. Ekkor a vádlott birtokában volt az általa korábban ...-ban megszerzett, különböző típusú és mennyiségű kábítószer, így azokat Magyarország területére behozta.

Mivel az utazás során összekülönbözött a két útitársával, ezért őket ...-en kiszállította a lakóautóból. A vádlott 2016. július 18-án ...-ról a ... melletti ...-...-n 2016. július 18. és 24. között megrendezett ... fesztiválra ment a lakóautóval, ahová az olasz állampolgárságú ... is magával vitte, akit ...-en, a ketjük közötti előzetes megbeszélésnek megfelelően azt követően vett fel, miután az általa ... és ... néven ismert személyeket a lakóautóból kiszállította a közöttük kialakult konfliktust követően. A vádlott megengedte ...-nak, hogy ...-en a lakóautóban aludjon. A vádlott ...-...-ra érkezésekor 500 euró készpénzzel és a bankkártyájával rendelkezett, miközben a fesztiválra szóló belépőjegyét már elővétélben megvásárolta.

A vádlottat 2016. július 20-án 13 óra 30 perckor a ... fesztiválon rendőri ellenőrzés alá vonták, melynek során megállapították, hogy a lakóautójában több, kábítószernek minősülő anyagot különböző helyeken elrejtett.

A lakóautó külső helyiségében, a bejárattal szemben lévő ágyon talált fekete színű „...” márkájú hátizsákból, valamint a lakóautó belső helyiségében található ágy feletti szekrényben különböző ruhaneműk között lévő, vákuumzárás, átlátszó műanyag zacskóból és 1 db kék színű összecsomózott műanyagzatyorban elhelyezett vákuumzárású és önzáró műanyagzacskókban, ezeken belül részben henger alakú műanyag téglékben, étel tárolására alkalmas műanyag

dobozokban és egyéb módon csomagolva, részben pedig kiadagolva az alábbi anyagok voltak:

- 3,37 g nettó tömegű gyantaszzerű anyag és 22,49 g nettó össztömegű növényi anyag, melyek kannabiszra jellemző kannabinoid vegyületeket, köztük delta-9-THC vegyületeket tartalmaztak 0,07-5,63 g tiszta hatóanyag tartalommal;
- 1 db 8 mm x 8mm-es, LSD-t tartalmazó papírlapka (bélyeg), melynek tiszta hatóanyag tartalma 0,04-0,15 mg volt;
- 23,69 g nettó össztömegű, barna színű kristályos por, melynek tiszta hatóanyag tartalma 18,27-18,32 g MDMA volt;
- 33,35 g nettó össztömegű fehér színű kristályos por, melynek tiszta hatóanyag tartalma 23,83-25,12 g kokain volt;
- 19,03 g nettó össztömegű fehér színű por, melynek tiszta hatóanyag tartalma 14,94-15,46 g ketamin volt;
- 24 db drapp színű, 44 db tört fehér színű, 57 db sárga színű és 167 db zöld színű tabletta, valamint 1,44 g nettó tömegű tört fehér por, melyek összesített tiszta hatóanyag tartalma 3,12-3,24 g 2C-B volt;
- 159 db 9 mm x 9 mm-es papírlapka (bélyeg), melyek összesen 0,064 g tiszta hatóanyag tartalmú DOC-t tartalmaztak;
- 0,03 g nettó tömegű, fehér színű por, mely legfeljebb 0,03 g tiszta hatóanyag tartalmú 2C-T-7-et tartalmazott;
- 0,45 g nettó tömegű, barna színű és 0,23 g nettó tömegű, zöld színű növényi törmelék, mely legfeljebb 0,68 g tiszta hatóanyag-tartalmú DMT-t tartalmazott.

Ezen mennyiségű anyagok közül a 3,7 nettó tömegű kokain, 23,11 nettó tömegű MDMA és 6,18 g nettó tömegű kannabisz előzetesen leforrasztott műanyag zacskókban került elő.

A kokain, a ketamin, az MDMA, a DMT, az LSD, a DOC, a 2C-B, a 2C-T-7, a kannabisz, a kannabisz gyanta és a delta-9-THC vegyület a Btk. 459. § 18. pontja alapján kábítószernek minősül.

Az MDMA-bázis a teljes THC-bázis, a kokain-bázis és a ketamin-bázis együttes mennyisége meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak 222,6 % - 236,4 %-át teszi ki.

A 2C-B-bázis mennyisége meghaladja a jelentős mennyiség felső határát, annak 111,4-123,6 %-a, de nem éri el a különösen nagy mennyiség alsó határát. A DMT, DOC és a 2C-T-7 elnevezésű kábítószeres kábítószer-bázis tartalma nem éri el a csekély mennyiség felső határát. A lefoglalt anyagok összesített kábítószer-tartalma meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak 334 %-át teszi ki, de nem éri el a különösen jelentős mennyiség alsó határát.

A vádlottól a 2016. július 20-án, 18 óra 35 perckor vett vizeletmintában 1,29 µg ketamint, 1,25 µg norketamint, 14,00 µg dehidroketamint, és 26 ng/ml delta-9-tetrahidrocannabinol- karbonsavat mutattak ki, mely a gyanúsítottnak a mintavételt megelőzően történt, kábítószernek minősülő ketamin, marihuána vagy hasis fogyasztását támasztotta alá.

III. A bizonyítékok értékelése

A törvényszék a tényállást **a személyi rész vonatkozásában** a vádlott nyomozati vallomása, a bűnügyi nyilvántartás adatai és a nyomozati iratok egyéb adatai alapján határozta meg.

A történeti részt illetően a törvényszék a tényállást a vádlott nyomozás során tett vallomásai, a tárgyaláson tett észrevételei, az igazságügyi vegyész- és orvosszakértő szakvéleménye, az igazságügyi informatikus szakértő véleménye, a vádlott lakóautójában foganatosított házkutatás és az erről készült videofelvétel és az egyéb okiratok alapul vételével állapította meg.

... vádlott az első kihallgatásán 2016. július 20-án (nyomozati iratok 1755. oldal) azt a vallomást tette, hogy a körülbelül 30 gramm marihuána, ami egy csavaros tetejű üvegcsében volt az övé. Ezen kívül még körülbelül 10 gramm ketamint ismert el a magáénak, amelyeket még ...-ban szerzett meg saját használatra. Elmondása szerint ezekből egy másfél grammot használ naponta.

A többi kábítószerrel kapcsolatban azt nyilatkozta, hogy azok azé a páré voltak, akikkel Magyarországra érkezett, ők hagyták azt a lakókocsiban. A pár női tagja arra kérte meg, hogy hagy hasson egy csomagot a lakókocsiban. Elmondása szerint a vádlottnak semmilyen tudomása nem volt arról, hogy a csomag mit tartalmaz, a pár nem mondta el neki, hogy mi van a szatyorban. A pár női tagja egy kis kék nejlon táskát hagyott hátra, amely körülbelül 30 cm x 40 cm-es volt, ezt nem nyitotta ki. Abban egyeztek meg, hogy majd találkoznak a ... fesztiválon és ott odaadja nekik a vádlott a szatyrot.

A vádlott azt is elmondta, hogy a saját használatra szolgáló ketamint és marihuánát az ágya mögött tartotta, de amikor a rendőrök megérkeztek akkor azokat is betette a szekrénybe a kék szatyor mellé. A ... márkájú hátizsákról szintén elismerte, hogy az az övé, elmondta, hogy ebben 4,5 gramm hasis illetőleg egy 0,5 cm x 0,5 cm kartonpapírban 0,7 gramm LSD, ezen felül még kristályos barna színű MDMA volt. Amit hátrahagyott a fiatal pár a kék nejlon zacskóban ahhoz semmi köze nem volt és nem is akart más csomagjában turkálni.

A vádlott állítása szerint ..., aki a lakókocsiban a rendőri intézkedés során tartózkodott, semmit nem tudott az egésztől.

2017. február 2-án (nyomozati iratok 1787. oldal) **megegyeztetette azon vallomását**, hogy nem az övé volt az összes kábítószer amit az autójában találtak.

2017. április 26-án (nyomozati iratok 1801. oldal) **azt a vallomást tette**, hogy kizárólag a marihuána és a ketamin képezte a tulajdonát ahogy ezt a vizeletvizsgálat is alátámasztotta. Ezeket saját használatra tartotta. Kitartott amellett, hogy a többi kábítószer annak a fiatal párnak a tulajdona volt, akiket ...-ig hozott magával. Kijelentette, hogy ezekkel a szerekkal nem kereskedett nem ajándékozott belőle senkinek és azokat pénzért sem adta el. Ezt követően ebben a vallomásában azon személyekről tett említést akiket ...-ból Magyarországra szállított és akiket ... és ... néven nevezett meg.

Róluk elmondta, hogy az indulás előtt 5 nappal hívta fel fel telefonon a ... nevű nő és megkérte arra, hogy ...-ra vigye el őket. A ... nevű nő valamelyik ismerősétől szerezhette meg a telefonszámát, mert a vádlott állítása szerint ő nem adta meg a számát sem ...-nak sem ...-nek és ő sem kérte el ... és ... telefonszámát.

Amikor Magyarországra értek a vádlott nem látta náluk a kék nejlon szatyrot, illetve látta náluk de nem tudta, hogy mi van benne. ...-en összevesztek ezért kiszálltak a vádlott autójából. Nem látta, hogy ők pontosan hová tették azt a kék nejlon szatyrot, amelyet később a rendőrök megtaláltak és lefoglaltak. Akkor vette észre, hogy hol van ez a szatyor, amikor megérkezett a ... fesztivál helyszínére. A megérkezés időpontját 2016. július 18-ában pontosította A megérkezést követően belenézett a szatyorba és látta, hogy abban különböző méretű átlátszó önzáró tasakok voltak.

Körülbelül három ilyen látott ezekből a tasakokból, amelyeket nem nyitott ki. Látott ezekben a tasakokban valamilyen fehér színű dolgot, de nem tudta, hogy az mi. Ezt követően a kék színű szatyrot otthagya ahol találta a lakókocsi hátsó részében a szekrényben, ahonnan a rendőrök is lefoglalták.

Megerősítette ismét, hogy a saját használatra tartott marihuánát és ketamint azért tette oda a kék nejlonszatyor mellé, hogy ne legyen rendetlenség lakókocsiban, hanem nagyjából egy helyen legyenek a dolgok.

A veszekedést követően nem beszélte meg ...-val és ...-al, hogy találkozni fognak a fesztiválon, hanem magától gondolta azt, hogy fognak majd találkozni.

A kék színű nejlonszatyorban lefoglalt kábítószeranyagok konkrét fajtájára azért tudott nyilatkozni, mert állítása szerint tudta, hogy a fiatal pár - ... és ... - kokaint fogyasztanak, ezért gondolta azt, hogy abban a téglában, amelyben a rizs volt kokain van. Állítása szerint a tévében látta, hogy a kokaint rizs között szokták tárolni.

Elmondta a fiatal pár kábítószer fogyasztásáról, hogy látta, amint kábítószer fogyasztottak, de nem tudta, hogy mit. Azt látta, hogy a fiatal pár fehér port szippantott fel az orrába és a viselkedésükből következtetett arra, hogy amit felszippantottak kokain lehetett, ugyanis felélénkültek, úgy viselkedtek mintha több energiájuk lett volna. Látott már korábban is olyan személyt, aki kokaint fogyasztott, ezért tudta a viselkedésből megállapítani, hogy kokaint fogyasztottak. A többi lefoglalt anyag vonatkozásában csak feltételezte, hogy azok kábítószeresek olyan kábítószeresek, amelyeket ő megnevezett.

Az 2C-B típusú kábítószerrel azt nyilatkozta, hogy a formájából és a megjelenéséről tudta, hogy az az anyag micsoda, mert egy-egy fesztiválon már látott ilyen.

Legelső kihallgatásán csak a marihuánát és a ketamint ismerte a sajátjának azonban harmadik kihallgatása alkalmával (nyomozati iratok 1815. oldal) már úgy nyilatkozott, hogy a ketamin és a marihuána napi fogyasztása volt nála a többi kábítószer pedig fesztiválokon szokta használni. De csak azért tette bele a kék szatyorba a saját használatú szereket, hogy ne legyenek szanaszét.

Indokai szerint azért nem a saját hátizsákjába tette a marihuánát és a ketamint, mert a hátizsákot a fesztiválon hordta magával, amikor azonban bulizni és táncolni ment akkor nem marihuánát és ketamint fogyasztott.

Amikor a rendőrség megérkezett, 20 másodperc alatt tette bele a kék szatyorba a marihuánát és a ketamint, ilyen módon került tehát a kék szatyorban a saját marihuána és a ketamin.

A lefoglalt mérlegre tagadta, hogy az az övé lett volna. Egyebekben elmondta, hogy készpénzben kívül bankkártyával is rendelkezett mikor Magyarországra ért.

2017. május 29-én (nyomozati iratok 1825. oldal) **korábbi vallomásait fenntartotta.** Azokat kiegészíteni nem kívánta. Tekintettel arra, hogy már az első kihallgatás alkalmával elismerte, hogy a ... hátizsák az övé, számára egyértelmű volt, hogy azok a kábítószeresek, tehát Hasis, LSD, MDMA, amelyek a hátizsákban voltak az ő tulajdonát képezi, ezért nem hangsúlyozta ezt korábban külön is. Ezen kihallgatása alkalmával ismerte el azt is, hogy a DMT is az ő tulajdona ezért volt benne a hátizsákban. Megerősítette, hogy a kék szatyorból csak a ketamin és a marihuána képezte az ő tulajdonát, míg a többi kábítószerre pedig tippelte, hogy milyen fajtájú kábítószeresek lehetnek, mert - mint korábban is elmondta - tudta, hogy hogyan néznek ki ezek a kábítószeresek. Ezen kihallgatásán tehát elismerte a DMT és a 2CT-7 vegyületet is magáénak (nyomozati iratok 1837. oldal).

2017. augusztus 2-án (nyomozati iratok 1849. oldal) **a vádlott** a mérlegre továbbra is **úgy nyilatkozott**, hogy ez nem az övé hanem valószínű azé a páré, akikkel együtt érkezett Magyarországra. Ezen a mérlegen a pár a saját anyagát mérhette, amely szintén ketamin volt, jóllehet korábban nem tett arra említést, hogy látta volna a párt ketamin fogyasztani, csak kokainról beszélt. Feltételezése szerint a pár kézműves termékek mellett mást is árulhatott az út során, például kábítószert.

2017. augusztus 30-án (nyomozati iratok 1867. oldal) **a vádlott azt nyilatkozta**, hogy azért tette a kék szatyorba a marihuánát és a ketamint, mert a fesztiválon észrevette, hogy ott van a szatyor a lakóautóban, amelyben kábítószer van és azért azt akarta, hogy minden kábítószer egy helyen legyen. Úgy gondolta, hogy ott a rendőrök nem találják meg az ő tulajdonát képező ketamint és marihuánát ezért tette oda azokat a kábítószereket is.

A vádlott a tárgyaláson élt a vallomás megtagadás jogával, kérdésekre sem kívánt válaszolni, csupán észrevételeket tett korábbi nyomozás során tett vallomásaira.

Ezekben az észrevételekben igazi novum nem szerepelt, leginkább korábbi nyomozati vallomásait pontosította, árnyalta, vagy fogalmazta meg más szavakkal. Annyi azonban mégiscsak szerepelt új elemként az észrevételekben, hogy a vádlott állítása szerint a nyomozóhatóság tagja nem mindig úgy írta le a vádlott vallomását, ahogyan az elhangzott (16. tjkv. 5., 8., 9., 14. oldal)

-- O --

A törvényszék a vádlott nyomozati vallomásait és a tárgyaláson tett észrevételeit az alábbiak szerint értékelte:

Ezen észrevételek közül elsőként azokat a megjegyzéseket kell kiemelni, amelyeknek eljárásjogi konzekvenciájuk is volt. Először is abban kellett döntenie, hogy van-e bármilyen eljárásjogi akadálya, ami miatt a nyomozati vallomások felhasználhatók-e vagy ki kell azokat rekeszteni a bizonyítékok sorából. Ennek kapcsán azt állapította meg a törvényszék, hogy a nyomozás során foganatosított kihallgatásokon valamennyi esetben a vádlotton kívül védője és a tolmács is jelen volt, a kihallgatásokról készült jegyzőkönyveket valamennyi esetben a jelen volt védő, a tolmács és a vádlott is aláírta. Semmilyen adat nem merült fel arra, hogy a védő, vagy a vádlott tett volna bármilyen panaszt akár a nyomozóhatóság, akár az illetékes ügyészség felé, a kihallgatás lefolytatását, vagy azt illetően, hogy a jegyzőkönyv a kihallgatáshoz képest eltérő tartalommal készült volna. Ezért nem idézte meg a törvényszék a kihallgatást végző rendőröket sem, mert nem volt ésszerű indoka annak, hogy a törvényszék őket a tárgyaláson tanúként kihallgassa, így azt a megállapítást tette a törvényszék, hogy eljárásjogi kifogás nem merült fel, így olyan ok sem volt, amely alapján ki kellett volna rekeszteni ezeket a vallomásokat.

Mivel a vádlott nem élt vallomástételi jogával, a törvényszéknek nem volt lehetősége közvetlen módon, kérdések feltevése útján tisztázni a vádlott vallomásaiban fellelhető ellentmondásokat, logikai hiányosságokat.

Mindez azt is jelentette a törvényszék számára, hogy megnyílt a mérlegelés kötelezettsége. A szabad mérlegelésnek a törvényszék álláspontja szerint mindössze két korlátja van, egyrészt a

mérlegelésnek a józan gondolkodásnak, másrészt a logika szabályainak kell megfelelnie, így ezen argumentumok mentén mérlegelte a törvényszék a vádlott egyes nyomozati vallomásait.

A vádirat tényállás első részét addig a pontig, hogy a vádlott lakóautójából milyen anyagok kerültek feltalálásra és lefoglalásra, a vádlott vallomásainak e körben sem objektív alapon, sem mérlegeléssel nem cáfolható vallomásrészei alapján állapította meg a törvényszék. Tett ugyan a vádlott számos észrevételt a tárgyalás során, de igazából az észrevételei érdemi novumot nem tartalmaztak a nyomozati vallomásaihoz képest, inkább azokat ismételte meg észrevétel formájában vagy azokat pontosította, illetve bontotta ki még részletesebben.

A vádirat elején szereplő tények körében a vádlott úgy nyilatkozott, hogy a lakóautóban lakik, az általa megadott lakcíme az unokatestvére lakcíme „,-ban (nyomozati iratok 1765. oldal). Ennek az állításnak a valóságtartalmát a nyomozóhatóság nem ellenőrizte, nem kereste meg a spanyol hatóságokat annak közlésére, hogy ténylegesen mi a vádlott bejelentett lakcíme, vagy emellett van-e tudomásuk más tartózkodási helyéről, így mivel ez az állítás nem cáfolható, el kellett fogadnia a törvényszéknek, hogy a vádlott a lakóautójában él életvitelszerűen. Ráadásul ezt a tényt az is alátámasztotta, hogy a „WhatsApp” nevű alkalmazás beszélgetéseiben van arra utalás, hogy a lakását ki kell pakolni, bár azt nem tudni pontosan, hogy ezt kinek írta, ennek ellenére erősítette a vádlott e körben tett nyilatkozatának hitelét (bírószági iratok között 9. sorszám alatt lefordított 4179. számú „WhatsApp” üzenet a 8. oldalon).

Azt, hogy milyen célból indult el ...-ból, mennyi készpénzzel rendelkezett, szintén a vádlott e tekintetben tényszerűen nem cáfolható vallomásából lehetett megállapítani, mint ahogyan azt is, hogy rendelkezett bankkártyával (nyomozati iratok 1855. oldal). Azonban ennek részleteit szintén nem ellenőrizte a nyomozóhatóság. Nem mutatta be a vádlott a bankkártyáját a kihallgatások során. A nyomozó hatóság nem kereste meg a bankkártyát kibocsátó pénzintézetet annak megállapítására, hogy mekkora összeg állt a vádlott rendelkezésére a bankkártyához tartozó számlán, a vádlott használta-e a bankkártyáját a cselekmény idején, vagy azt megelőzően, ha igen mikor, milyen időpontban, hol és milyen tranzakciót hajtott vele végre (pl. készpénzfelvétel). Ennek pedig a bűncselekmény mikénti minősítése szempontjából van jelentősége, így tehát mivel nem cáfolható ez a vádlotti hivatkozás, a törvényszék elfogadta a vádlott e körben tett vallomását és ezt is beemelte a törvényszék a tényállásba, mert a cselekmény jogi minősítésénél ennek a tényelemnek szerepe van.

Szintén nem volt cáfolható, hogy a vádlott által ... és ... néven ismert személyeket **...-ban a vasútállomáson** vette fel (nyomozati iratok 1857. oldal).

A vádlott cselekményének jogi minősítése keretében levont következtetések szempontjából jelentősége volt annak, hogy **a vádlott vallomása szerint ... és ... különböző kézműves termékeket árusítottak az út során,** amelyből bevételhez jutottak (nyomozati iratok 1861. és 1863. oldal), ezért - mivel a jogi minősítés meghatározása során következtetési alapot jelentett - **a törvényszék beemelte a történeti tényállásba.**

Ami a vádlott, illetve ... és ... néven ismert személyek közötti ismeretséget, a közöttük kialakult viszonyt, konfliktust illeti, a törvényszék részletesen foglalkozott ezzel a kérdéssel, mert a törvényszék álláspontja szerint ennek a ténycsoportnak jelentősége van a lefoglalt kábítószerrek hovatarozása tekintetében is.

A vádlott ...-re és ...-ra vonatkozó vallomásainak mindössze azon részét fogadta el a törvényszék, hogy a vádlott ismerte ezt a két személyt, velük több fesztiválon is részt vett, miközben együtt megérkeztek ...-re, ahol végül útjaik különváltak, majd innen már ... társaságában folytatta útját a

vádlott a ...-i ... fesztiválra, amelyet az is alátámasztott, hogy a rendőri intézkedés megkezdésekor is együtt tartózkodtak a lakóautónál.

A vádlott e körben tett vallomásait, melyek arra vonatkoztak, hogy csak felületesen ismerte őket, illetve, hogy csak pár nappal az indulás előtt kereste meg őt ..., hogy magával vigye őket a fesztiválra, az alábbiak miatt nem lehetett elfogadni:

A vádlott a nyomozás során azt nyilatkozta, hogy egy ismerőse adhatta meg a számát ennek a két személynek, akik az indulás előtt pár nappal keresték meg őt. Ha ez így lett volna, akkor nem történhetett volna meg, hogy már 2016 májusában egymással folytattak beszélgetést. Számos üzenetváltás volt közöttük (bár a nyomozóhatóság nem végezte el a WhatsApp beszélgetések fordítását, de a védő e tekintetben tett bizonyítási indítványát elfogadva, a törvényszék lefordította és ebből derült ki, a bírósági iratok között 9. sorszám alatti üzenetek 4-8 oldaláig) 2016. május 22-től a legelső, a 3873-es sorszámtól folyamatos üzenetváltások láthatók (nyomozati iratok 741. oldal, illetve bírósági iratok között 9. sorszám alatti fordítás 4. oldal). Arra pedig semmilyen adat nem merült fel, hogy ezen beszélgetések tartalma manipulált lett volna, így a törvényszék felhasználta azokat és a későbbiekben is többször hivatkozik ezen beszélgetések tartalmára.

Másrészt nem pusztán az a körülmény volt a törvényszék szerint döntő, hogy mióta folytattak beszélgetést, hanem az, hogy milyen témájú beszélgetéseket folytattak. Ami a kinyomtatott és az informatikai szakértő által feltárt WhatsApp üzenetekben rendelkezésre állt, aszerint nem pusztán az utazás és a közös fesztiválozás miatt ismerték egymást. Többek között arról is folytattak beszélgetést, hogy a vádlott több ruháját is oda tudná adni ...-nak vagy ...-nek, sőt a vádlottnak valamilyen betegségéről és a betegség kezeléséről is folytattak beszélgetést, márpedig a törvényszék álláspontja szerint betegségéről, ami intim téma nem osztotta meg volna a vádlott olyan személyekkel, akiket csak felületesen ismer. Így tehát a felületes ismeretségre vonatkozó állítást nem lehetett elfogadni, mert mélyebb ismeretségre vallanak ezek a bizonyítékok (Nyomozati iratok 741 - 751. oldal, illetve bírósági iratok között 9. sorszám alatti fordítás 2. - 7. oldal).

A „WhatsApp” nevű közösségi kommunikációs alkalmazásban „...” néven szereplő vádlott (nyomozati iratok 1871. oldal) 2016. május 22-től folyamatos kapcsolatban volt ...-el és ...-val (... néven), akiről ő maga mondta, hogy ők az ... és ... nevű személy (nyomozati iratok 1871. oldal), bár azt maga a vádlott is elismerte, hogy 2016. óta ismerte a párt (nyomozati iratok 1807. oldal). Ebből pedig csak azt a következtetést lehetett levonni, hogy ez az ismeretség nem felületes volt A vádlott e körben tett vallomását annyiban lehetett elfogadni, hogy velük valóban összeveszett ...-en és kiszállította őket a lakóautójából. Azt, hogy konkrétan a konfliktusból milyen következtetést vont le a törvényszék, később részletesen is kifejti.

A tényállás legfontosabb részét a vádlott lakóautójában lefoglalt kábítószeres s azok tulajdonának a tisztázása képezték.

A lefoglalt kábítószeres megtalálásának körülményeit és a megtalálás helyét a törvényszék a lefoglalási jegyzőkönyv és a házkutatásról készül videofelvétel alapján állapította meg. A lefoglalási jegyzőkönyv és a videofelvétel összevetéséből megállapítható, hogy a lefoglalási jegyzőkönyv pontatlanul tartalmazta a kábítószeres megtalálására vonatkozó tényeket, ugyanis a nyomozati iratok 231. oldalán ez áll:

„a lakóautó belső ágya feletti jobb oldali szekrényből előkerül 1 db kék színű nylon táska, amelyből az alábbi kábítószeranyagokat találjuk fel”.

Ugyanakkor a videofelvételen látható, hogy a házkutatást végző nyomozó a lakóautó belső ágya feletti jobb oldali szekrényből először egy átlátszó vákuumzárású műanyag tasakot talál meg, amely

beazonosíthatóan a házkutatási jegyzőkönyv 235. oldalán 12. sz. bűnjelként került rögzítésre. A **törvényszék** elírásként tekintett erre a jegyzőkönyv részre és a videofelvétel alapul vételével - a felvételnek megfelelően - **pontosította a vádirati tényállást** azzal, hogy **a lakóautó belső ágya feletti jobb oldali szekrényből először egy átlátszó vákuumzárású műanyag tasakot, majd egy elcsomózott kék színű műanyag szatyrot találtak meg.**

Ami a lefoglalt **kábítószer**ek pontos fajtáját és mennyiségét illeti, a törvényszék az igazságügyi vegyész szakértői véleményt és a kiegészítő szakértői véleményt a vegyész szakértő által a tárgyalási meghallgatása során előterjesztett módosításokkal - amelyet a tárgyaláson senki sem vitatott - aggálytalanul elfogadta. A szakértői vélemény ugyanis objektív módon bizonyította, hogy a lefoglalt kábítószer

ek milyen hatóanyagú szerek voltak és az egyes kábítószer

eknek tartalma (nyomozati iratok 499. - 527. oldal, illetve 631. - 637. oldal, 16. tjkv. 16. oldal).
Úgyszintén aggálytalanul elfogadta a törvényszék a **kábítószer**ek Btk. szerinti mennyiségi meghatározásához szükséges vegyész szakértői véleményt abban a körben, ahol a Btk. az elkövetéskor tételesen meghatározta a 461. §-ban az egyes mennyiségekhez tartozó hatóanyag tartalom értékeit. Azon kábítószer

ek esetében, ahol a Btk. az elkövetéskor nem tartalmazott konkrét mennyiségi értékeket igazságügyi orvos szakértő határozta meg a hozzá nem szokott fogyasztó átlagos hatásos adagját, amelyet a törvényszék szintén aggálytalanul elfogadott (nyomozati iratok 583. - 623. oldal, 16. tjkv. 18 - 20. oldal), illetve ez alapján egészítette ki a vegyész szakértő a szakvéleményét a pontos mennyiségi meghatározások tekintetében.

Jóllehet abból a szempontból akár irreleváns is lehetett volna, hogy ezek a kábítószer

ek pontosan kinek a tulajdonát képezték, abból kiindulva, hogy a kábítószer birtoklása bűncselekmény nem a tulajdonhoz hanem a birtoklás tényéhez köti a tényállás szerű magatartást (és az cáfolhatatlan tény a házkutatásról szóló jegyzőkönyv és a házkutatás kezdetén készült videofelvétel alapján, hogy a vádlott lakóautójában megtalálták a vádiratban foglalt fajtájú és mennyiségű kábítószer

állapította meg a törvényszék, hogy valamennyi kábítószer a vádlotté volt.

Itt kell utalni arra, hogy a szakértő a tárgyaláson ugyan nem tartotta kizártnak, hogy valaki ránézésre is megmondja, hogy milyen kábítószer fajtájú egy adott anyag, fehér por, kristály, növényi törmelék, gyantadarab, stb., azonban arra is rámutatott, hogy ahhoz „közelebbi kapcsolatba” kellett kerülni a kábítószerrel. A vegyész szakértői kijelentésnek is jelentőséget volt e körben, aki azt mondta, hogy a több év szakmai gyakorlata után ő már ránézésre meg tudja mondani, bár nem mindenről, de sok mindenről, hogy az milyen fajta anyag, de egyrészt a törvényszék hangsúlyozza, hogy egy szakértőnek ez a napi munkája, másrészt több éves szakmai tapasztalattal rendelkezik. Ugyanakkor a törvényszék álláspontja szerint, akinek nem ez a szakmája, ebből következően nincs évekre kiterjedő szakmai rutinja, csak onnan tudhatja egy adott szerről, főleg egy fehér porról, egy tablettáról, hogy az mi, mert maga is fogyasztotta őket, már csak azért is, hiszen a por és a tabletták vonatkozásában egyáltalán nem törvénytörő, hogy csak 2C-B-t tartalmazhat, mert a tablettában is és egy fehér porban is lehet bármilyen más hatóanyag, hiszen maga a por és a tabletták csak azért van, hogy a hatóanyagot fogyasztásra alkalmassá tegye (16. sz. tjkv 22. oldal).

A törvényszék arra is rámutat, hogy a vádlott sajátjaként elismert és általa nagyrészt azonosított, de nem sajátjaként elismert kábítószerek hatóanyagai között is számos esetben egyezőség volt. Példának okáért volt nála is és a nem sajátjaként elismert anyagok között is marihuána és ketamin, illetve annak ellenére, hogy mintegy tíz különböző fajtájú kábítószert foglaltak le, az igazságügyi orvosszakértő a tárgyaláson azt nyilatkozta, hogy ezek között vannak rokon hatású szerek, ami szintén abba az irányba mutat, hogy ezek akár mindegyikét fogyaszthatta a vádlott maga (16. sz. tjkv. 20 - 22. oldal).

Az is fontos láncszem, hogy az **az átlátszó zacskó**, amit a rendőrség először megtalált a szekrényben, mielőtt mellette a ruhák között megtalálta a kék műanyagszatyrot is, **ugyanolyan csomagolási és tárolási módot mutatott, mint a szatyorban lévő anyagok jelentős részének a csomagolása**. Vagyis annak ellenére, hogy a kék szatyorról állította a vádlott, hogy az ... és ... tulajdona, és otthagya a lakókocsiban, a szatyron kívül teljesen ugyanolyan küllemű, csomagolású, tartalmát tekintve is rendkívül hasonló nylon zacskó volt még a lakókocsiban, mint amilyen az elcsomagolt kék nylon szatyorban is volt és ezek fizikailag is egymás mellett voltak. A törvényszék álláspontja szerint csakis azért, mert ezek egy helyre tartoztak és mind a vádlott tulajdonát képezték.

Másrészt a törvényszék, **azt is vizsgálta és cáfolta mérlegeléssel, hogy a nem sajátjának elismert kábítószer lehetett-e az ... és ... néven ismert személyeké, vagy bárki másé.**

E körben rá kell mutatni a vádlott koránt sem egységes és következetes azon vallomás részeire, amelyek ... és ... kábítószer fogyasztására vonatkozó tényállításokat tartalmaztak:

A vádlott először mindössze annyit mondott, hogy a kék műanyagszatyor a két személyé, akik vele jöttek Magyarországra. Ekkor még arról, hogy ők maguk fogyasztottak volna kábítószert vagy kereskedtek volna vele, nem mondott semmit, holott elemi érdeke lett volna az eljárás elején beszámolni valamennyi, saját magát mentő körülményről. Ésszerű lett volna, ha már rögtön az eljárás elején elmondja, hogy nem az övé az összes kábítószer, hanem a nagyobb része ... és ... tulajdona, akik nem csak fogyasztottak, de kereskedtek is vele, hiszen ez őt mentette volna. Ehelyett csak annyit mondott, hogy az a szatyor nem az övé. Későbbi kihallgatása alkalmával elmondta, hogy fogyasztott kábítószert ... és ... is, de nem tudta melyet, majd azt mondta egy másik kihallgatásán, hogy ... és ... kokaint fogyasztottak, de ezt csak azután mondta, hogy a vegyész szakértői véleményt a nyomozás során elérték. Miután a mérlegen olyan szermaradványokat találtak, amiket saját vallomása szerint maga is fogyasztott (ketamint és marihuanát), melyet a

vádolt vizeletében is megtaláltak, ezután tett olyan tényállítást, hogy az biztos az a ketamin volt, amelyet ... és ... fogyasztottak, holott ezt megelőzően semmilyen ketamin fogyasztásról nem számolt be, ami ...-t és ...-t illeti. Tett olyan vallomást is, hogy olyan mozdulataik voltak, amiből arra következtetett, hogy ők szerhasználók, viszont nem tudta konkrétan körülírni, pedig rákérdezett a nyomozóhatóság, hogy mik voltak azok a mozdulatok, mik voltak azon viselkedéseik azon kívül, hogy elmondta, hogy felélénkültek, vagy mik voltak a mozdulatok, amiből látta, hogy ... és ... kábítószer használók. Ezzel kapcsolatban a törvényszék álláspontja az, hogy ha valaki lát vagy hall valamit, ezáltal közvetlenül tapasztal valamilyen külvilágban megnyilvánuló körülményt, akkor arról be kell, hogy tudjon konkrét formában számolni. Nem elégséges olyan választ adni, hogy látta a mozdulatokból, hanem el is kellett volna tudnia konkrétan mondani, hogy mik voltak azok a mozdulatok, amiből arra következtetett, hogy kábítószer használók. Ilyen nem történt, a vádlott semmilyen konkrét tény nem tudott említeni annak alátámasztására, hogy milyen mozdulatokból látta ... és ... kábítószer fogyasztását.

A vádlottnak a házkutatás során tett nyilatkozatait - jóllehet ekkor még sem a tanúzási jogaira és kötelezettségére, sem pedig a terhelti jogaira és kötelezettségeire nem figyelmeztették, bár még nem is volt semmilyen bűncselekmény elkövetésével meggyanúsítva - később bizonyítékként használta fel a törvényszék, de nem közvetlenül. Ezekben a nyilatkozataiban tételesen, túlnyomó részét a kábítószereknek fajta szerint helyesen beazonosította. A nyomozóhatóság a későbbi gyanúsított kihallgatásán már a törvényes figyelmeztetéseket követően nyilatkozta a vádlottat a házkutatáson tett tényállításaira, amelyekre a vádlott már a törvényes figyelmeztetéseket követően gyanúsítottként érdemi vallomást tett. Vallomása a házkutatás során tett nyilatkozataival egyező volt a lényegi elemeket tekintve, miszerint fajtánként beazonosította ezeket a szereket. Ezek a gyanúsított nyilatkozatai pedig bizonyítékként már felhasználhatók voltak.

Fontos részletezni, hogy az egyes kábítószerre milyen vallomást tett:

A vádlott a lefoglalt 16 bűnjel közül az alábbiakra nyilatkozott a lefoglalás során, majd tett ezek vonatkozásában valamilyenfajta konkrét vallomást is a nyomozás során is:

- 1 számú bűnjel (amely a vegyész szakértői vizsgálat során az 1. sorszámot kapta): a vádlott nyilatkozata szerint ezt az anyagot saját használatára tartotta magánál, amelyet hasisként ismert el,
- 2 számú bűnjel (amely a vegyész szakértői vizsgálat során a 2. sorszámot kapta): a vádlott azt nyilatkozta, hogy LSD-t tartalmaz;
- 3 számú bűnjel (amely a vegyész szakértői vizsgálat során a 3. sorszámot kapta): a vádlott azt nyilatkozta, hogy MDMA;
- 4 számú bűnjel (amely a vegyész szakértői vizsgálat során a 4.1. és 4.2. sorszámot kapta): a vádlott nyilatkozata szerint a műanyag tartók tartalma marihuána volt;
- 5 számú bűnjel (amely a vegyész szakértői vizsgálat során az 5. sorszámot kapta): a vádlott nyilatkozata szerint kokain;
- 6 számú bűnjel (amely a vegyész szakértői vizsgálat során a 6.1. - 6.4-ig terjedő sorszámokat kapta): erre a vádlott nem nyilatkozott, később azonban erről állította, hogy a rizs miatt tudta, hogy kokain;
7. számú bűnjel (amely a vegyész szakértői vizsgálat során a 13. sorszámot kapta): a vádlott nyilatkozata szerint marihuána,
8. számú bűnjel (amely a vegyész szakértői vizsgálat során a 7.1. - 7.8-ig terjedő sorszámokat kapta): a vádlott nyilatkozata szerint a tabletták 2-CB anyagot tartalmaztak;

9. számú bűnjel (amely a vegyész szakértői vizsgálat során a 8.1. - 8.4-ig terjedő sorszámoskat kapta): a vádlott nem tudta pontosan megnevezni, de elmondása szerint ez az anyag is kábítószer tartalmazott;
10. számú bűnjel (amely a vegyész szakértői vizsgálat során 9.1. - 9.2-ig terjedő sorszámoskat kapta): a vádlott nem nyilatkozott;
11. számú bűnjel (amelyet a vegyész szakértői vizsgálat nem érintett): két darab fém szűrővel ellátott pipa;
12. számú bűnjel (amely a vegyész szakértői vizsgálat során a 10.1. és 10.2. sorszámoskat kapta): a vádlott nyilatkozata szerint marihuána;
13. számú bűnjel (amely a vegyész szakértői vizsgálat során a 11.1 és 11.2. sorszámoskat kapta): a vádlott nyilatkozata szerint ketamin;
14. számú bűnjel: tartalmára a vádlott nyilatkozni nem tudott;
15. számú bűnjel: egy darab piros színű 9 méter hosszú fém pipa, önzáró nejlon tasakban 5 cm méretű cigaretta elszívása hoz használatos réz és fém színű eszköz, egy pipához való szűrő cannabis levél mintázattal ellátott tasakban
16. számú bűnjel (amely a vegyész szakértői vizsgálat során az 1. sorszámoskat kapta): a ... márkájú mérleg: A nyomozás során a vádlott tagadta, hogy az a mérleg az övé, azonban a mérlegen ketamin maradványokat találtak. A ketaminról pedig elismerte, hogy fogyasztotta. Nem volt elfogadható ebben a körben az a védekezése, hogy ez az a ketamin maradvány lehet, amelyet ... és ... fogyasztottak, ugyanis korábban először nem is beszélt arról, hogy ... és ... kábítószer fogyasztók, majd azt állította, hogy kokaint fogyasztottak, végül pedig azt állította, hogy nem tudja mit fogyasztottak. Ezekből semmiféleképpen sem vonható le a következtetés, hogy ... és ... ketamin fogyasztottak volna, azonban az a következtetés annál inkább levonható, hogy a vádlott a saját ketamin adagját mért le a lefoglalt mérlegen.

A vádlott az első nyomozati vallomásában azt nyilatkozta, hogy a fesztiválra érkezést követően vette észre a kék szatyrot, de abba nem nézett bele, nem tudta mi van benne. Később azt nyilatkozta, hogy kábítószer van benne, még később pedig már be is azonosította túlnyomó többségét ezeknek a kábítószereknek, melyet a vegyész szakértői vélemény is alátámasztott, tehát a vádlott által beazonosított kábítószer a vegyész szakértői vélemény megállapításaival egyezőek voltak.

A legnagyobb kontraszt a vádlott vallomásaiban e tekintetben a következő volt:

A legelső nyomozati vallomása során azt mondta, hogy nem tudta, mi volt a szatyorban, majd eljutott addig a vallomásig, amikor **azt mondta, hogy az összecsomózott szatyorban volt olyan kábítószer is, ami az övé.** Ez a kettő önmagában kizárja egymást. Ugyanis ha valaki nem tudja, hogy mi van a szatyorban, annak nem is lehet semmije egy olyan szatyorban, amiről nem tudja, hogy mi van benne, nem tehet olyan állítást, hogy volt benne olyan kábítószer **is,** ami az övé volt. Hiszen ehhez azt is tudnia kellett, hogy a többi szer (ami nem az övé) is kábítószer, ugyanakkor először azt nyilatkozta, nem is tudta mi van a kék műanyag szatyorban. Ugyanez megfordítva is igaz. Ha valaki részben elismeri, hogy van a szatyorban olyasmi is, ami az övé, akkor nem lehet igaz, hogy nem tudja, mi van a szatyorban.

Az is fontos elem, hogy az elcsomózott kék szatyorban a fekete-fehér fényképek alapján összegyűrt, sötét színű műanyag átlátszó zacskóban, amiről azt állította a vádlott a tárgyaláson tett észrevételében, hogy mutatta is, hogy arra a zacskóra gondol, az az övé és az észrevételében is elmondta, hogy arról a zacskóról állította, hogy 20 másodperccel a rendőrök kiérkezése előtt tette a kék műanyag szatyorba, hogy egy helyen legyenek a dolgok.

Hangsúlyozandó, hogy ezek a szerek egy összecsomózott szatyorban voltak. Ezért is kellett a vádirati tényállást kiegészíteni azzal, hogy össze volt csomózva a szatyor. Tehát 20 másodperc alatt

a vádlott betette, összecsomózta a szatyrot, majd kiült a lakókocsi előterébe, ahol látható is volt, amikor a rendőrök megérkeztek és bementek a lakókocsiba. A törvényszék álláspontja szerint ez külön bizonyítás nélkül is kivitelezhetetlen, ugyanis egy ilyen összetettebb mozdulatsor nem kivitelezhető 20 másodperc alatt.

A törvényszék álláspontja szerint fontos bizonyíték **a vádlott vallomásainak azon része is**, miszerint azért rakta a saját kábítószerét az idegen szatyorba, **hogy egy helyen legyenek a dolgok**. Ugyanakkor az, hogy **egy helyen legyenek a dolgok, csak akkor jelenthető ki** - nem csak kábítószeres esetében, hanem általában véve is - ha azon dolgokról, tárgyakról, amelyhez más dolgokat, tárgyakat is hozzátesz valaki, tudja, hogy milyen dolgokhoz tesz hozzá más dolgokat, tárgyakat, tehát egynemű dolgokról, tárgyakról van szó és ez megjelenik a cselekvő személy tudatában. Tehát tudta a vádlott azt, hogy amihez a saját kábítószerét hozzárakja, hogy egy helyen legyenek, azok a más dolgok is kábítószeresek, mert csak így lehetnek egynemű dolgok egy helyen és így jelenthető ki, hogy „egy helyen vannak a dolgok”. Csakis így lehetett valamennyi kábítószer egy helyen.

Másrészt a felvételek alapján nyilvánvaló volt, hogy ruhák között volt a kábítószer a kék színű nylon szatyorban és ruhák között volt az az átlátszó műanyag tasak is, amit először kivett a házkutatást végző nyomozó, miután némi kutatás után még kivett egy zöld szatyrot (amiben nem volt kábítószer) és utána kivette az elsomózott kék műanyag szatyrot. Tehát a vádlott nem a ruhákra kellett, hogy gondoljon, amikor azt mondta, hogy egy helyen legyenek a dolgok, hanem kábítószeresekre.

Márpedig, ha nem a vádlotté voltak azok a kábítószeresek, amelyeket szinte kivétel nélkül be is azonosított, semmi ésszerű magyarázata nem lehet annak, hogy a nem saját kábítószeresekhez hozzárakja azokat a kábítószereseket is, amelyek a sajátjai, majd össze is csomózza a szatyrot, amit elmondása szerint még vissza is akart adni a tulajdonosainak.

Azt ettől függetlenül nem vitatta és nem tudta cáfolni a törvényszék, hogy a „fesztyválózás” során használt kábítószereseket elkülönülten tartotta azoktól, melyeket nem erre a célra fogyasztott, ezért nem minden a ... hátizsákban volt, de arra már semmilyen logikus és ésszerű magyarázat nem volt, hogy a további saját kábítószereseket egy olyan szatyorba tegye bele, ami nem az övé, különös tekintettel arra, hogy védekezése szerint vissza is akarta adni a tulajdonosainak, amelyet azonban előre nem beszéltek meg és nem is volt arra adat, hogy a vádlott szerinti tulajdonosok ezt hiányolták volna.

A vádlott ugyanis azt állította, hogy úgy gondolta, hogy összefutnak majd ...-kal a ... fesztiválon. Ebből viszont pedig az következik, hogy - mivel előre nem beszéltek meg - bármikor összefuthattak volna és bármikor fennállhatott volna annak a követelménye, hogy ezt a szatyrot vissza kell adnia, úgy, hogy közben a saját kábítószeres is a szatyorban voltak, amelyekre nyilván szüksége lett volna a vádlottnak.

Így teljesen értelmetlen és logikátlan, hogy egy olyan szatyorba tegye bele saját kábítószerét, amelyről bármikor kiderülhet, hogy azt vissza kell adni a jogos tulajdonosainak és bármikor meg kell a szatyortól válnia.

Összegezve a fentieket, a vádlott azt, hogy milyen csomagolásban milyen szer van, illetve miért volt a saját kábítószeres idegen kábítószeresek között, csak onnan és azért tudta, mert ezekből a kábítószeresekből is fogyasztott. A törvényszék szerint ezt alátámasztja az is, hogy volt egy olyan üres simítózáras tasak, amelyben kis mértékben valamilyen nem beazonosítható anyag volt, de a

tartalmát elfogyasztották. Mindezen tényelemek alapján **a törvényszék azt a következtetést vonta le, hogy ezeket a vádlott fogyasztotta és mind a vádlott tulajdonát képezték a lefoglalt kábítószeresek.**

Mindezek alapján csak azt az egyetlen ésszerű magyarázatot találta a törvényszék, hogy a szatyor is a vádlott tulajdona volt és a szatyor mellett elsőként megtalált átlátszó vákuumzárású műanyag tasak is.

Mindezek alapján **a törvényszék csak azt a megállapítást tehette, hogy ezeket a lefoglalt kábítószeresekről a vádlottnak tudomása volt, ezen túlmenően a vádlott fogyasztotta ezeket a szereket és mind a vádlott tulajdonát képezték a lefoglalt kábítószeresek.**

-- O --

Azt, hogy az összes lakóautóban lefoglalt kábítószer a vádlott tulajdonát képezte, egy másik irányból is bizonyítani lehetett, mégpedig a vádlott és ... és ... közötti viszonyával és konfliktusával, amelynek előjáróban az a végkövetkeztetése, hogy a kék műanyag szatyor nem ... és ... tulajdona volt és ezért nem is kellett volna nekik azt visszaadni.

A „WhatsApp” közösségi alkalmazáson folytatott beszélgetésekből kielégítően rekonstruálni lehetett, hogy a konfliktus nem a kábítószer miatt alakult ki a három személy között, ebből pedig az is levezethető volt, hogy a szatyor sem az övéké volt, így ezt a szatyrot nem kellett visszaadnia a vádlottnak ... és ... részére. Az első beszélgetésrészlet a 4231 sorszámú (nyomozati iratok 761. oldal, bírósági iratok között 9. sorszám alatt lefordított „WhatsApp” üzenetek 11. oldala), ahol már ...-nak azt írta a vádlott, hogy épp most adta vissza nekik az utolsó dolgaikat és még képes volt neki azt mondani a nő, ..., hogy „Faképnél hagyom őket és jól rám fizetett, 600 euróba kerültem, mikor 59 eurót kért tőlem.” Erre válaszolt is ... a vádlottnak a 4232 szám alatt (nyomozati iratok 761. oldal, bírósági iratok között 9. sorszám alatt lefordított „WhatsApp” üzenetek 11. oldala), hogy „Szép kis perszóna.” Szükséges rögzíteni, hogy ez a beszélgetés 2016. július 16-án volt, még azelőtt, hogy a vádlott ...-re érkezett volna. A 3832. sorszám alatt (nyomozati iratok 763. oldal, bírósági iratok között 9. sorszám alatt a lefordított „WhatsApp” üzenetek 11. oldala) a vádlott azt írta ...-nek, hogy „Miattad sajnálom ..., nekem nincs veled semmi bajom, csak vigyázni kell, meg a hipo, mely szerint mindenről mások tehetnek, amit ő csinál és remélem jól mennek a dolgaik.” Az „amit ő csinál” leginkább annak feleltethető meg a törvényszék álláspontja szerint, hogy a vádlottat ... csak kihasználta, hogy eljusson vele különböző fesztiválokra és fuvaroztatta magát a vádlottal. Ebből a beszélgetésből az is kirajzolódik, hogy a ...-ék által fel nem használt ... fesztiválra szóló belépőjegyet a vádlott megpróbálta megszerezni ...-nak, akinek pedig korábban egy sms-ben írta meg a vádlott, hogy a jegyek már elfogytak, de a lakóautó WC-ben be tud lógni a fesztiválra, mert azt sosem ellenőrzik. Ez a kimenő sms-ek között volt 4. sorszámmal az informatikai szakvéleményben (nyomozati iratok 687. oldal, bírósági iratok között 9. sorszám alatt a lefordított SMS üzenetek 3. oldal).

3833. sorszám alatt (nyomozati iratok 763. oldal, bírósági iratok között 9. sorszám alatt a lefordított „WhatsApp” üzenetek 11. oldala) azt írta ... a vádlottnak, hogy már nem lehet visszaadni a jegyeket, így ki kell találniuk, hogy jussanak el a ... fesztiválra. Ebből az a következtetés vonható le, hogy mire a vádlott a ... fesztiválra ért, már egyrészt összeveszett ...-el és ...-val, másrészt addigra már a csomagjait is kicserélték, tekintettel arra, hogy korábban írta 4231. sorszám alatt (nyomozati iratok 761. oldal, bírósági iratok között 9. sorszám alatt a lefordított „WhatsApp” üzenetek 11. oldala) a vádlott 2016. július 16-án, hogy épp most adta vissza nekik az utolsó dolgaikat. A vádlott ugyan azt állította, hogy a lefoglalt kék szatyrot akkor találta meg, amikor 18-án megérkezett a ... fesztiválra ...-re, azonban amennyiben ez a kék szatyor valóban ...-é volt, egyrészt nekik érdekükben

állt volna visszakérni a szatyrot, ha kábítószerrel kereskednek, akkor azért, mert feltehetően igen nagy értékű kábítószer tartalmazott a szatyor, amely nekik nyilvánvaló bevételkiesést eredményezett volna, másrészt a vádlott nyilván vissza is adta volna nekik, amikor azt írta, hogy az utolsó dolgaikat most adta vissza 2016. július 16-án.

Meg is írta 4250 sorszám alatt (nyomozati iratok 763. oldal, bírósági iratok között 9. sorszám alatt a lefordított „WhatsApp” üzenetek 11. oldala) ...-nak a vádlott, hogy „Most mondta ..., hogy mégis jönnek a ...-ra.” Erre ... azt válaszolta, hogy „És akkor ez neked mit számít?” Még egy olyan megjegyzés is érkezik ...-tól, hogy „Nagy a fesztivál”

Ez a megjegyzés azért fontos, mert már ... is arra sarkallta a vádlottat, hogy ne is találkozzon azokkal a személyekkel, akikkel összeveszett. Ebből áttételesen már levonható az a következtetés, hogy eleve szándékában sem volt a vádlottnak sem ...-el, sem ...-val találkozni, tehát az az állítása már csak ez alapján sem fogadható el, hogy a szatyor ...-é és ...-é volt és ő vissza szándékozott nekik adni a fesztiválon, gondolván, hogy úgyis össze fognak futni.

Tehát ezen WhatsApp beszélgetések alapján nem foghatott helyt a vádlott azon védekezése, hogy azért veszett össze a ... párral, különösen ...-val, mert nem értett egyet velük atekintetben, amit tesznek, egészen pontosan azzal, hogy ők kábítószerrel kereskednek. Erre ugyanis semmi utalás nincs, ez pusztán belemagyarázása többnyire olyan mondatokba, amelyek önmagukban akár többféle értelműek is lehetnének annak ismerete nélkül, hogy konkrétan milyen kontextusban hangzottak el.

Azonban törvényszék belehelyezte ezeket egy bizonyos konkrét kontextusba, amelyből semmilyen kábítószerre utaló tartalom, kijelentés nem állapítható meg. Sőt, továbbment a törvényszék, mert 4076. sorszám alatt azt írta a vádlott ...-nak, hogy „Te magad rontottad el a dolgot, zavar minden, amit mondok, hiszen látszik, csak azt akartad, hogy elvigyelek magammal ezekre a helyekre és ez fordult most ellened.” (nyomozati iratok 765. oldal, bírósági iratok között 9. sorszám alatt a lefordított „WhatsApp” üzenetek 12. oldala)

Ebből teljesen egyértelmű az, hogy azt sérelmezte a vádlott, hogy kihasználta őt ... a tekintetben, hogy fuvaroztatta magát vele. Ezért romlott meg közöttük a viszony. Ezt tovább erősíti a 4078. sorszám alatti üzenet, melyet a vádlott írt, mely szerint „Nem érzékeny vagy, hanem egy neveletlen valaki, aki ha nem éri el, amit akar, akkor inkább belerondít mindenkinek az életébe.” 4081. sorszám alatt pedig ... azt az üzenetet küldte a vádlottnak: „Szomorú voltam, mert már kezdtem felismerni, hogy egyáltalán nem értjük meg egymást és sok olyasmit láttam nálad, ami egyáltalán nem tetszett (hangsúlyozva, hogy ezt a ... írta a vádlottnak és nem fordítva), ezért voltam néhány napot magamban, el voltam keseredve és csak arra lett volna szükségem, hogy kettesben beszélgessünk, hogy elmondhassam, amit érzek.” (nyomozati iratok 765. oldal, bírósági iratok között 9. sorszám alatt a lefordított „WhatsApp” üzenetek 12. oldala)

Ez pedig éppen ellentétes a vádlott állításaival, mert pontosan ... írt olyan tartalmú üzenetet, amire a vádlott védekezésében hivatkozott. 4083. szám alatt ...-nak azt írta a vádlott, hogy „Igen, biztosan így látod, én meg úgy, hogy ha valakinek nem tetszik a képe, akkor érdekből nem járkalj vele. Nem vagyok a taxisod, és ... sem az.” (nyomozati iratok 765. oldal, bírósági iratok között 9. sorszám alatt a lefordított „WhatsApp” üzenetek 12. oldala).

Ez továbbra is csak azt erősíti, hogy a konfliktus azért alakult ki közöttük, mert ... kihasználta a vádlottat, hogy az ő segítségével, a lakóautójával eljusson bizonyos helyekre, fesztiválokra.

Egy nagyon fontos üzenet a törvényszék álláspontja szerint a 3870. sorszám alatti, melyet ... írt a vádlottnak: „Hogyha találkoznánk a ...-on, nem akarok jelenetet, csak legyen úgy, mintha nem is

ismernék egymást." (nyomozati iratok 771. oldal, bírósági iratok között 9. sorszám alatt a lefordított „WhatsApp” üzenetek 13. oldala) Ez azért fontos mondat, mert, ez az utolsó üzenet ... és a vádlott között, amelynek időpontja 2016. július 17. Innentől kezdődően pedig már más személyekkel folytatott beszélgetést a vádlott.

Erre jött az utolsó válasz a vádlottól 3872. sorszám alatt, hogy „Jelenet én? Hiszen te vagy egyedül, aki ilyeneket rendez, a kirohanásaiddal és a sértegetéseiddel, hidd el, ha nincs érved, amivel érvelni tudnál és igazolni magadat!!! Szegénykém!!!" Ezzel közöttük a kommunikáció, amit az informatikai szakértő kinyert, befejeződött (nyomozati iratok 771. oldal, bírósági iratok között 9. sorszám alatt a lefordított „WhatsApp” üzenetek 13. oldala).

Ezekből tehát egyáltalán nem tűnt úgy, hogy a vádlottnak egyáltalán szándékában állt találkozni ezzel a két személlyel, sőt, ők maguk kijelentették, hogy ha találkoznának, ne is ismerjék meg egymást. Mindezek alapján a kék szatyrot sem akarta a vádlott visszaadni nekik, hiszen a szatyor sem az övéké volt és a szatyor visszaadására semmiféle indoka és motivációja nem volt, mint ahogy arra sem volt indoka és motivációja a vádlottnak, hogy egy ilyen konfliktus után találkozzon velük a ... fesztiválon.

A törvényszék még utal arra, hogy ... is tudott erről az összeveszésről, azonban a rendőrség nem hallgatta ki tanúként ..., pedig ennek a személynek a kihallgatása alkalmával számos olyan körülményre, amely releváns lehetett volna, akár választ lehetett volna kapni. Azonban a törvényszék álláspontja szerint ezen bizonyíték beszerzése - mint ahogyan a vád megalapozása - nem a bíróság feladata, így nem kutatta fel

Mindezek alapján az a vádlotti védekezés is cáfolható, hogy akarta hívni ..., de nem volt térerő, majd azt mondta, hogy lehet, hogy nem is a saját telefonjáról hívta őket, hanem ... telefonjáról, aki a vádlott állítása szerint csak aludni járt a lakókocsiba, mert éjszakánként hideg volt, mégis ott volt a vádlottal napközben is, amikor a rendőrség megérkezett és megkezdte a házkutatást, márpedig ez a kora délutáni órákban volt, nem pedig éjszaka.

Ezeket a nem koherens vallomás részeket összevetve a „WhatsApp”-on történt beszélgetések tartalmával a törvényszék azt a következtetést vonta le egy másik megközelítésből, hogy **a kék szatyor is a vádlotté volt, nem pedig ...-ké, így azokat nem is kellett nekik visszaadni.**

Ami a vádlott vizeletében található kábítószer-maradványokra vonatkozó ténymegállapításokat illeti, a törvényszék a tényállást e körben a senki által nem vitatott és aggálytalanul elfogadott igazságügyi toxikológia szakértő véleményre alapította (nyomozati iratok 1727 - 1729. oldal).

A törvényszék elutasította a védő azon - még a tárgyalás előkészítő szakaszában tett - bizonyítási indítványát, hogy a törvényszék szerezz be a vádlott telefonjának az úgynevezett GPS koordinátáit abból a célból, hogy meg lehessen pontosan állapítani a vádlott által követett útvonalat. Szintén elutasította azt a bizonyítási indítványt, amely arra irányult, hogy informatikai szakértő kirendelésével megkísérelje a törvényszék a vádlott telefonjából törölt „WhatsApp” üzenetek visszaállítását azok tartalmának megismerése végett.

A telefon GPS koordinátáinak beszerzését a törvényszék pedig azért tartotta szükségtelennek, mert egyrészt nem eredményezett volna pontosabb tényállás megállapítást, másrészt az útvonalnak nem tulajdonított a törvényszék nagy jelentőséget, harmadrészt arra semmilyen ésszerű indoka nem volt

a törvényszéknek, hogy a vádlott a Magyarországra vezető útvonalára vonatkozó nyomozati vallomás-részét ne fogadja el.

Ami a törölt „WhatsApp” üzenetek (koránt sem biztos, hogy sikeres) visszaállítását illeti, a törvényszék azt az álláspontot foglalta el, hasonlóan a fentiekhez, hogy ezen üzenetek esetleges „visszanyerése” nem vitte volna előbbre a tényállás megállapítását, hiszen a rendelkezésre álló, nem törölt üzenetekből kielégítő és megnyugtató módon rekonstruálni lehetett azt, hogy mi történt a vádlott és ..., valamint ... között, másrészt azt is rekonstruálni lehetett, hogy a vádlott és az általa Magyarorszáig szállított pár közötti konfliktus bizonyosan nem a pár kábítószer fogyasztása, vagy esetleges azzal való kereskedelme miatt pattant ki.

IV. Jogi indokolás

A törvényszék a fentiek szerint feltárt és értékelt bizonyítékok alapján, a megállapított tényállásból következtetést vont le a ... bűnösségére. A vádlott által elkövetett bűncselekményt a Btk. 178. § (1) szerint büntetendő és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószer birtoklása büntettének minősítette, szemben a vádirati minősítésben megjelölt Btk. 176. § (1) bekezdése szerint büntetendő és a (3) bekezdés szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer kereskedelem büntettével.

Az első pont, amire a törvényszék a jogi minősítés kapcsán rá kíván mutatni, az, hogy a pusztá birtoklás ténye is tényállásszerű magatartás a Btk. kábítószer birtoklása bűncselekmény szempontjából. E körben mindössze annak lett volna jelentősége - ahogyan azt a törvényszék a bizonyítékok értékelése körében kifejtette -, ha a vádlott ténylegesen nem tudta volna egyrészt azt, hogy a kék színű műanyag szatyor egyáltalán a lakóautójában van, illetve ha azt nem tudta volna, hogy mi van benne. Ebben az esetben felmerülhetett volna a kábítószer jelentős mennyisége vonatkozásában a tévedés. A tévedés pedig büntethetőséget kizáró ok. Azonban tévedésről semmi esetre sem lehetett szó, hiszen egyrészt beazonosította ezeket a szereket, másrészt a törvényszék mérlegeléssel megállapította, hogy ezek a vádlott által nem sajátjaként elismert kábítószer is a vádlott tulajdonát képezték.

Hangsúlyozandó, hogy a kábítószer-birtoklás tényállásszerű már azzal, ha a terhelt általában véve - és jelen ügyben ténylegesen is - rendelkezik a kábítószer felett, függetlenül attól, hogy az az ő tulajdona-e vagy sem.

Az ügyben a nyomozóhatóság viszonylag hosszabb ideig kábítószer-birtoklás miatt folytatott nyomozást, majd a nyomozás iránya megváltozott és tovább kábítószer-kereskedelem büntette miatt folyt az adat- és bizonyítékok gyűjtése, mindennek ellenére a törvényszék álláspontja szerint a kereskedelmi tevékenység alátámasztására szolgáló közvetlen vagy közvetett bizonyítékok nem kerültek a törvényszék elé, a(z összesített) mennyiség kivételével.

Annak ellenére, hogy akár életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntethető bűncselekményben folytatta a nyomozást a nyomozóhatóság, nem derült ki semmilyen konkrétabb tény a vádlott vallomásán kívül ... és ...-ról, holott két telefonszámon is kommunikáltak a vádlottal a „WhatsApp” nevű telefonos internetes alkalmazáson keresztül. Lett volna arra lehetőség az egy éven át tartó nyomozás során, hogy a nyomozóhatóság a spanyol hatóságok útján kiderítse a telefonszámok alapján az illetékes spanyol távközlési hatóságnál azt, hogy a telefonszámokhoz milyen előfizetők tartoznak. Ez még önmagában nyilván nem jelentett volna teljes bizonyosságot, vagy bizonyítékot semmilyen tény tekintetében. Azonban esélyt adott volna arra, hogy egyrészt ... és ... tényleges személyazonossága megállapítható legyen, másrészt megkeresett hatóság útján akár ki is lehetett

volna őket hallgatni olyan tényállításokra, amelyeket tett a vádlott, pl. az ő kábítószer fogyasztásukra és a kereskedelemre.

Az ügyészi érvelés szerint a vádlott állandó munkahellyel és rendszeres jövedelemmel nem rendelkezett, továbbá Magyarországra érkezéséig valószínűtlenül kevés pénzt költött el, amiből arra lehetne következtetni, hogy a költségeit többek között kábítószer eladásából is fedezte a vádlott. Mindezek alapján azonban, ezt a feltételezést követve a törvényszék szerint már ...-ban s ...-ban is kellett, hogy értékesítsen a vádlott ebből a kábítószerből, azonban erre semmilyen konkrét adat vagy bizonyíték nem merült fel és pusztán az a tény, hogy a vádlott jövedelemmel, állandó munkahellyel nem rendelkezett nem jelenti egyenesen azt, hogy megélhetését csak és kizárólag kábítószer kereskedelemről fedezte.

Itt kapcsolódik a következő ügyészi vádbeszédben elhangzott érv, **a pénz kérdése, mint önálló következtetési alap.** Mint ahogyan a történeti tényállás tartalmazza, a vádlottnál volt készpénz és bankkártya is. Ő maga is elmondta, hogy ... és ... hozzájárultak az útiköltséghez. Ennek pedig nem feltétlenül mondott ellent a vádlott „WhatsAppon” folytatott beszélgetése, hogy még ételt is vett ...-nak, és 59 eurót adott ...-nak.

Nem vethető el, hogy ... és ... az induláskor még nem rendelkeztek pénzzel, azonban a különféle fesztiválokon történő megállás során a kézműves termékek értékesítéséből szert tettek bevételre (ezért tette a törvényszék a történeti tényállás részévé ezt a részt is) és ezután lehetőségük volt arra, hogy hozzájáruljanak az utazás költségeihez. Így nem mondható ki egyértelműen az, hogy azért költött valószínűtlenül kevés pénzt a vádlott, mert kábítószerrel árusított. Ez pusztán egy lehetőség, de nem az egyetlen, így pedig nem lehet a vádlott terhére róni.

A másik fontos dolog ebben a körben, hogy **a vádlott** azt nyilatkozta, hogy **rendelkezett bankkártyával**, amikor Magyarországra érkezett. Azonban **ezekre a tényekre nem folyt nyomozás**, nevezetesen hogy használta-e a vádlott a bankkártyáját, mikor, mekkora összegeket vett le róla, vagyis az sem elvethető, hogy útja során nem csak készpénzzel, hanem bankkártyával is fizetett, például benzinkúton, ahol - külön bizonyítás nélkül is kijelenthető - lehet bankkártyával fizetni. Így tehát megint csak nem róható a vádlott terhére, hogy azért költött kevés pénzt, mert csak és kizárólag kábítószerrel kereskedett.

Az sem volt figyelmen kívül hagyható, hogy a vádlott jegyét a ... fesztiválra elővételben megvásárolta és azt semmi nem cáfolta, hogy a ...-nak megírta sms-ben, hogy minden jegy elővételben elfogyott és azért kínálta fel ...-nak, hogy vagy megpróbálja megszerezni ... és ... jegyét vagy a WC-ben elbújva belóg a fesztiválra. Ez mind azt támasztja alá, hogy a vádlottnak is megvolt a jegye, így tehát a jegyre már nem kellett költenie útközben, illetve az élelmiszer nagy részét is felhalmozta, ami szintén nem volt cáfolható, tehát el kellett fogadni azt is, hogy ezekre a vádlottnak már nem kellett költenie.

Arra is rá kell mutatni, hogy ..., aki együtt volt a vádlottal a házkutatás folyamán, (és akinek a vizeletében szintén találtak kábítószerrel), **ebből az eljárásból elkülönítés folytán kikerült** (nyomozati iratok 175. oldal) és érthetetlen módon tanúként sem került kihallgatásra ebben az ügyben. Ezért nem lehetett megállapítani azt sem, hogy akár ő tudott-e valamit, ha igen, akkor mit a vádlott kábítószer fogyasztási szokásairól, vagy arról, hogy egyáltalán csak kínált-e bárkinek is akár csak egy alkalommal is kábítószerrel a vádlott (pl. ...-nak, vagy bárki másnak a fesztiválon). Így nem lehetett cáfolni a vádlott azon vallomás-részét, miszerint ... az egészről nem tudott semmit.

A következő érvet a kereskedelem mellett az ügyész álláspontja szerint a digitális mérleg

jelentette. Általában véve a mérleg valóban a kereskedelmi tevékenységet támasztja alá, ezt nem vitatja a törvényszék, de jelen esetben hangsúlyozandó, hogy a mérlegen pontosan olyan szermaradványok voltak kimutathatóak, amilyen szereket a vádlott is bevallottan fogyasztott, ketamin és marihuána. Így annak ellenére, hogy tagadta, hogy a mérleg az övé és valóban az ujjlenyomatait sem találták meg a mérlegen, semmiképpen sem lehetett olyan minden kétséget kizáró, egyenes vagy közvetett úton történő következtetést levonni, hogy az a mérleg azért volt az autóban, hogy azzal a másoknak eladni vagy átadni kívánt kábítószer mérje ki, mert akkor olyan maradványoknak is kellett volna lenni a mérlegen, melyek vonatkozásában legalább tagadta, hogy a sajátja. Jelen esetben inkább a saját fogyasztásra történő kiadagolást támasztotta alá a mérleg léte. Így tehát **nem a kereskedelmet erősítette a digitális mérleg feltalálása sem.**

Ami a kábítószeresek fajtáját és mennyiségét illeti, azt kell rögzíteni a cselekmény mikénti minősítése szempontjából, hogy vitathatatlanul 10 fajta kábítószer volt a lakóautóban. Azonban fontos, hogy ezek közül a túlnyomó többség önmagában csak csekély mennyiséget meghaladó szer volt, ezek semmiféleképpen sem tekinthetők kereskedelmi mennyiségűnek és a Kúria iránymutatása szerint ezek az összeszámítás szabályai miatt haladták meg a jelentős mennyiség alsó határát. Ugyanakkor a csekély mennyiségnél nagyobb mennyiséget egyértelműen többnyire a 2-CB tartalmú szerek, a porok és tabletták, illetve a DOC, valamint a tabletták jelentették. Azt is figyelembe kell venni, hogy bár a vádirati tényállás nem tartalmazta és a törvényszék sem tette a tényállás részévé, mert a birtoklás tekintetében nincs relevanciája, lefoglaltak üres zacskókat is a megtalált tárgyak és kábítószeresek között, valamivel többet, mint tíz darabot, de ilyen számú zacskó a törvényszék álláspontja szerint ahhoz kevés, hogy rendszeresen és hosszabb távon ebben másoknak kábítószer mérjen ki, mert ahhoz ettől több kell, legalább 30-40, vagy akár 50 db.

Az is fontos, hogy előre kiadagolva csak a tabletták voltak, a többi kábítószer nagy része téglában, zacskóban, műanyag ételtárolóban volt, amelyeket tovább kellett volna adagolni, porciózni a továbbadáshoz, akár már csak egy átadáshoz vagy forgalomba hozatalhoz is és a kereskedelmet még csak nem is érintve.

A mennyiség önmagában álló jelentősége körében fel kell hívni a Kúria Bfv.II.410/2009/5. számú, még Legfelsőbb Bíróságként hozott határozatát, amely 2009. október 8-án került kihirdetésre, tehát már az 1/2007-es BJE határozat meghozatala után. A szóban forgó kúriai ügyben a terheltnél amfetamint foglaltak le, mely 6000 adag, hígítás után 10000 adag mennyiségnek felelt meg.

Ezen mennyiség tekintetében a Kúria kijelentette, hogy valamely szándék vagy célzat szubjektív megszületése, eltervezése még nem emeli az elkövető magatartását a kísérlet stádiumába. A kísérlet megállapításához a bűncselekmény elkövetésének valamely mozzanatát kell megvalósítani. Ilyen mozzanat pedig az ítéletői tényállásban nincs. A Kúria kimondta, hogy önmagában a nagy mennyiség, ha ahhoz semmilyen más (rész)tevékenység nem kapcsolható, vagy bizonyíték, ami a kereskedelmi célzatot alátámasztja, akkor pusztán nem lehet kábítószer-kereskedelem megállapítására alkalmas, mert annak még a kísérletét sem valósítja meg.

A saját fogyasztást támasztja alá az orvosszakértő részletes tárgyalási nyilatkozata valamennyi kábítószer hatóanyagára, hatására, mer ebből az volt levonható, hogy a 10-féle kábítószer között számtalan rokon hatású kábítószer, rokon hatású vegyület volt megtalálható.

Így az sem zárható ki, teljes bizonyossággal, hogy a vádlott alapvetően két-féle típusú vagy hatású kábítószer szokott fogyasztani, az egyiket akkor, ha „bulizni”, táncolni megy, mert az orvosszakértő

is elmondta, hogy vannak olyan szerek, amelyek használatával „a zene látható”, olyan hallucinogének. Emellett pedig voltak olyan hatású szerek is a vádlottnál, amik úgymond megnyugtatták, ilyen például a ketamin és marihuána nyugtató hatásuk révén.

Így pedig az sem zárható ki, hogy a rokon vagy azonos hatás miatt tartott magánál többféle hatóanyagú kábítószer.

Szintén ügyész érv volt a kereskedelem mellett, a ... fesztivál jellege. Az egyébként konkrét adatokkal nem alátámasztott tény, hogy számos esetben indult büntetőeljárás kábítószer-kereskedelem miatt, nem jelentheti sem egyenesen, sem közvetett módon azt, hogy a vádlott is kereskedni kívánt a nála lévő kábítószerrel.

A törvényszék hivatkozik 1/2007-es BJE indokaira is. Jóllehet a jogegységi határozat az 1978. évi IV. tv. szerinti kábítószerekkel kapcsolatos bűncselekmények szerkezetét követte. Azonban a jogegységi határozatban kifejtett gondolatmenet megfeleltethető a hatályos Btk. vonatkozó részeinek, ahol jól elkülönül a birtoklás, amiben a vádlott bűnösségét a törvényszék is megállapította és a kereskedelem kérdése. Ez a Kúriai álláspont is ad egyfajta eligazítást, hogy hogyan feleltethető meg a jogegységi határozat a hatályos Btk. rendelkezéseinek.

Ennek a magyarázatát a törvényszék az alábbiakban adja meg: Jelenleg a kábítószer-kereskedelemnek négy elkövetési magatartása van, kínál, átad, forgalomba hoz és kereskedik.

A jogegységi határozat is határozott különbséget tesz a forgalomba hozatal és a kereskedelem között is, és ő maga is kimondja, hogy a forgalmazásnak is van kísérleti szakasza és csak kereskedelem esetén kizárt, hogy az egyes részecselekmények, amelyek a kereskedelem fonalába illeszthetők, kísérletet valósítsanak meg, mert a kereskedelem esetében már minden egyes részecselekmény önálló befejezett tettesi magatartást képez.

Az az eset, amikor a mennyiség önmagában megalapozza a befejezett bűncselekményt, jelenleg is csak a kábítószer-kereskedelemnek a kereskedelmi elkövetési magatartására vonatkoztatható, vagyis azon elkövetési magatartásra, amikor sem a kínálás, nem az átadás, sem a forgalomba hozatal nem valósul meg, hanem rendszeres adásvételek útján kerül be a kábítószer a forgalomba haszonszerzés céljából. Ebben a körben mondja ki a BJE, hogy olyan magatartásforma a kereskedelem, mely számos más részecselekményt is magába kell, hogy foglaljon. Ilyen például a kábítószer kereskedelmi célból történő megszerzése, tartása, piacutatás, vevők, viszonteladók felkutatása, a kábítószernek kereskedelem érdekében történő szállítása, vagy annak a tárolása, tárolás érdekében ingatlan megszerzése, ingatlanhasználata, stb., sok részecselekmény, ami ha megvalósul ezek közül akár egy is, befejezett kábítószer-kereskedelem büntetettét valósítja meg.

Fontos azonban, hogy csak abban az esetben, ha a kereskedelmi célzat bizonyítható. Ezt pedig kétséget kizáróan bizonyítani kell. A célzat alapvetően kétféle módon állapítható meg, egyrészt a vádlott tudattartalma alapján (amelyre legközvetlenebb módon a vádlott vallomásából lehet következtetni), vagy ha a tudattartalomtól nem lehet következtetést levonni a célzatra, akkor a külvilágban megnyilvánuló tények, körülmények, bizonyítékok alapul vételével kell a vádlott célzatára következtetést levonni.

Jelen esetben a vádlotti tudattartalom csak arra engedett következtetni, hogy ő soha nem kereskedett kábítószerrel, nem adott senkinek kábítószer és nem is akart adni. A kínálás egy sui generis kísérleti bűncselekmény. Addig állapítható meg és azzal lesz befejezett, amikor a felhívás eljut az átvevőhöz. Az ügyben azonban egyetlen tanú nem szerepelt, aki azt mondta volna, hogy tudomása szerint a vádlottnál volt kábítószer és a vádlott felkínált kábítószer átadásra. Ha

csak egy alkalommal bizonyíthatóan, akár ingyen is átadott volna bárkinek kábítószer, ezzel már az átadás valósult volna meg befejezett bűncselekményként. Azonban erre sem merült fel semmilyen bizonyíték.

Ugyanígy semmilyen bizonyítékkal nem támasztható alá a forgalomba hozatal (szándéka) sem. A külvilágban megnyilvánuló tények mindössze annyit tártak a törvényszék elé, hogy több fajta kábítószer volt a vádlott lakóautójában, amelyek „összeszámítva” meghaladták a jelentős mennyiség alsó határát. A törvényszéknek utal arra is, hogy **ha önmagában a jelentős mennyiség megalapozná a kábítószer-kereskedést**, akkor nem lehetne szinte egyetlen esetben sem jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer-birtoklás bűntettét megállapítani, mert szinte „automatikusan” mindig a jelentős (vagy különösen jelentős) mennyiségre elkövetett kábítószer-kereskedést kellene már a mennyiség miatt is megállapítani.

Mindezek alapján tehát a kereskedelemre, illetve arra a vádlotti tudattartalomra, hogy ezeket a kábítószereseket a tovább-, eladás szándékával hozta be Magyarországra, vonatkozó konkrét bizonyítékok hiányoznak. Amik pedig rendelkezésre álló bizonyítékok voltak és ami ez alapján kétséget kizáró módon bizonyítható volt, abból **nem lehetett következtetést levonni olyan további tényekre, amelyek a kábítószer-kereskedelem bármely formáját testesítették volna meg.**

A kereskedelemre vonatkozó bizonyítékok hiányában el kellett fogadni a vádlott azon állításait, amelyeket sem objektív módon, sem mérlegeléssel nem lehet cáfolni, például azt a határozott kijelentését, hogy soha nem kereskedett kábítószerrel, nem adott és nem is akart ebből a kábítószerből adni senki másnak. Vissza kell utalni a korábbiakban kifejtettekre is, miszerint a megállapított tényállás alapján bizonyos tényelemek tekintetében nem vethető el több alternatív lehetőség sem és nem lehet kizárólag egyetlen egy fajta, a vádlottra nézve terhelő következtetést levonni. Márpedig így egy súlyosabb, hátrányosabb következtetésnek pusztán a lehetősége nem róható a vádlott terhére.

A törvényszék határozott álláspontja szerint pedig konkrét tények hiánya szubjektív elemekkel, feltételezésekkel nem pótolható, mert az szembe kerülne az in dubio pro reo elvével.

Összegezve a fentieket, a törvényszék már korábban is utalt rá és itt is újfent utal arra, hogy a Be. alapján a vádat alátámasztó bizonyítékok beszerzése nem elsősorban a bíróság feladata, a bíróság hivatalból nem köteles a vádat alátámasztó tények tekintetében bizonyítást folytatni, ezért nem tett lépéseket a törvényszék abban az irányba, hogy megpróbálja felkutatni a vádlott által ... és ... néven ismert személyeket. Ugyanis az ügyész **nem tett a vád tárgyává olyan történeti tényeket, melyek kereskedelemre utaltak volna**, annak ellenére sem, hogy a tárgyaláson felvett bizonyítás eredményeként módosította a vádirati tényállást azzal, hogy a vádlott azzal a szándékkal hozta be Magyarországra területére a lefoglalt kábítószereseket, hogy azokat, vagy legalább egy részüket eladja.

Mindezt a vádlott bűnösségét meg kellett állapítani, de a vádlott cselekményét nem a vádirat szerinti minősítés szerint minősítette a törvényszék, hanem jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer-birtoklásaként kellett minősíteni.

-- O --

A törvényszék - a vádirati minősítéstől történt eltérés ellenére - kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekményben állapította meg a vádlott bűnösségét, amelynek a súlyát a Btk. is kifejezi a 178. § (2) bekezdés b) pontjában az irányadó büntetési tétellel.

A törvényszék a Btk. 79.§-ában rögzített **büntetés célok és a 80. §-ban foglalt büntetés kiszabási elvek figyelembe vételével** - a Kúria 56. számú BK véleményében foglaltakat is szem előtt tartva - arra jutott, hogy **a büntetés célja a vádlottal szemben kizárólag szabadságvesztés kiszabásával érhető el. A szabadságvesztés büntetési tételkerete a vádlott terhére rótt bűncselekmény esetében 5 - 10 évig terjedő szabadságvesztés, amelynek a középértéke 7 év 6 hó szabadságvesztés, így a törvényszék a Btk. 80. § (2) bekezdésének megfelelően ebből indult ki.**

A törvényszék a vádlott javára értékelte azt, hogy a vádlott büntetlen Magyarországon, Spanyolországban, sőt az EU-ban is. A vádlott javára vette figyelembe a törvényszék a részbeni beismerő vallomást bizonyos tényeket illetően. Értékelte a törvényszék azt is, hogy a vádlott egy számára idegen országban van, nem beszéli a magyar nyelvet, 1 év 9 hónapja előzetes fogvatartásban van, ami nyilván megnehezíti a mindennapjait. Emellett azt is a vádlott javára vette figyelembe a törvényszék, hogy a lefoglalt kábítószeres jelentős része önmagában csak a csekély mennyiséget haladta meg.

A törvényszék a vádlott terhére értékelte azt, hogy összességében 3,4 szeresen haladta meg a kábítószeres összesített hatóanyag tartalma alapján számított összmennyiség a jelentős mennyiség alsó határát. Más súlyosító körülményt a törvényszék nem talált. Jóllehet az ügyész az elszaporodottságot hozta fel a vádlott terhére, azonban ezt konkrét számadatokkal nem támasztotta alá, sőt a védő ellenérveket hozott azzal kapcsolatban, hogy ő arra talált adatokat, hogy a hasonló bűncselekmények országos szinten jelentős mértékben visszaesést mutatnak.

Mindezen bűnösségi körülmények feltárása után a törvényszék úgy ítélte meg, hogy az enyhítő körülmények jóval jelentősebb nyomatékkkal esnek latba, mint a súlyosító körülmények, így a büntetés mértékét a kiszabható minimumban határozta meg, azzal, hogy az ún. enyhítő szakasz alkalmazására már nem talált elegendő indokot.

A szabadságvesztés kiszabása mellett a törvényszék úgy ítélte meg az elkövetett bűncselekmény alapján, hogy a vádlottnak az országban tartózkodása nem kívánatos, ezért a Btk. 59. § (3) bekezdés alapján - tekintve, hogy a spanyol állampolgárságú vádlott az Európai Unió tagállamaiban a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkezik - a szabadságvesztés tartamával megegyező ideig a vádlottat a szabadságvesztés mellett kiutasításra is ítélte.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozata a Btk. 37. § (3) bekezdésének a) pont ad) alpontja alapján fő szabály szerint [kábitószer birtoklás súlyosabban minősülő esetei, Btk. 178. § (2) bekezdés] a legszigorúbb végrehajtási fokozat, fegyház, azonban a törvényszék az enyhítő körülmények nagy súlyát oly módon is érvényre juttatta, hogy a Btk. 35. § (2) bekezdése alkalmazásával a törvényben meghatározottnál eggyel enyhébb végrehajtási fokozatot, börtönt határozott meg.

A szabadságvesztésbe a törvényszék a Btk. 92. §-a alapján számította be az előzetes fogvatartásban töltött időt.

Feltételes szabadság mértékéről és lehetséges legkorábbi idejéről a Btk. 38. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pontja rendelkezik, így a vádlott a szabadságvesztésből a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 hónapnak a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, tekintve, hogy a vádlott nem visszaeső.

Ami a járulékos kérdések körét illeti, elsősorban **a lefoglalt bűnjelek** tekintetében kellett állást foglalni. A bűnjelek között **lefoglalásra került a vádlott lakóautója**, amelyben életvitelszerűen

tartózkodott. A törvényszék azért tartotta fontosnak a történeti tényállás részévé tenni azt a tényt, hogy a vádlott állandó lakóhellyel nem rendelkezett, hanem a lakóautójában élt, mert ennek **az elkobzásra tett ügyészi indítvány szempontjából** kiemelkedő jelentősége volt.

Az elkobzást a törvényszék semmiféleképpen sem látta elrendelhetőnek, egyrészt azért, mert a lakóautó a vádlott tényleges lakóhelyét képezte, így tényszerűen nem azért rendelkezett lakóautóval, hogy azzal az eladásra szánt kábítószerrel az eladások helyszínére szállítsa (még akkor sem, ha a törvényszék kábítószer-kereskedelemben állapította volna meg a vádlott bűnösségét).

Másrészt a törvényszék nem is állapította meg a kábítószer-kereskedelmet, így e tekintetben sem jelenthető ki, hogy a vádlott tulajdonában lévő gépkocsi az elkövetés eszközét képezte volna. Semmilyen adat vagy bizonyíték nem merült fel, tehát arra, hogy a vádlottnak azért volt szüksége a tőle lefoglalt lakóautóra, hogy azt eszközül használja a kábítószer-kereskedelem megvalósításához.

Azon bűnjelek tekintetében, amelyeket a vádlottól lefoglaltak és amelyek birtoklása nem ütközött jogszabályba, továbbá elkobzásnak sem volt helye, a törvényszék úgy rendelkezett, hogy a lefoglalás megszüntetése mellett vádlottnak kiadja.

Tekintettel arra, hogy a lefoglalt mérleg kábítószer fogyasztásához, illetve kiadagolásához volt szükséges, illetve a piák szintén kábítószer-fogyasztására használatos eszközök, ezért ezen eszközök elkobzásáról rendelkezett a törvényszék.

A többi bűnjel vonatkozásában (DNS-törletek, daktiloszkópiai minták), a törvényszék azt állapította meg, hogy ezek szükségtelenek, értéket sem képviselnek és senki nem tartanak igényt, ezért elrendelte azok megsemmisítését.

Ami a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezéseket illeti, a törvényszék az eljárás során a fordítással és tolmácsolással kapcsolatosan felmerült költségeket a Be. 339. § (2) bekezdése alapján nem róta a vádlott terhére, ugyanis a Be. 9. § (1) értelmében a vádlottat a magyar nyelv tudása miatt nem érheti hátrány. Ugyanakkor a fennmaradó költségek viselésére a Be. 338. § (1) alapján kötelezte a vádlottat, míg a védő perbeszédében elhangzott ilyen irányú indítvány ellenére a (4) bekezdés alkalmazására nem talált indokot, ugyanis a fennmaradó költségeket nem tartotta sem túlzottnak sem pedig aránytalannak.

Balassagyarmat, 2018. május 7.

dr. Lajkó Péter
a tanács elnöke

az aláírásban akadályozott Nemszilaj Katalin és Mátyásné Fisli Imelda ülnökök helyett is

a kiadmány hitelül